

Bruno Ferrero

**Najljepšoj
među ženama**

31 priča o Mariji, Isusovoj majci

Naslov izvornika:
Ti racconto Maria
© 2013 Editrice ELLEDICI - 10142 Torino
info@elledici.org

Nakladnik i copyright za hrvatsko izdanje:
© 2022 Salesiana
Omiška 8, Zagreb
www.salesiana.hr

Za nakladnika: Mihovil Kurkut
Urednik: Matija Janeš
Prijevod: Anto Stojić
Lektura: Dario Buđimir
Grafička priprema i oblikovanje: Hrvoje Orlović
Tisak: Og grafika, Jastrebarsko

ISBN 978-953-205-230-5

Bruno Ferrero

Najljepšoj među ženama

31 priča o Mariji, Isusovoj majci

Ilustrirao Hrvoje Orlović

sal.
esi
ana

Zagreb, 2022.

UVOD

MAJKA JE UVIJEK MAJKA

Žena skupi dlanove oko usta i poviče prema skupini muškaraca koji su užurbano odmicali.

«Je li dječak s tobom?»

Snažan čovjek, srdačan i blage naravi, odgovori: «Ne. Mislim da je s vama.»

Žena zastade i propusti skupinu brbljavih hodočasnica.

Sve zabrinutija, ispitivala je žene: «Jeste li vidjele mojega sina?»

One su samo odmahivale glavom. Nitko ga nije vidio.

Zaustavila se na pola puta i pričekala muža. Bila je jako zabrinuta i uzrujana: «Sada je već velik, pa sam mislila da je pošao s tobom.»

«Uvijek te slijedi u stopu!» rekao je mirno čovjek iako se osjećala zabrinutost u njegovu glasu. «Valjalo ti ga je bolje pripaziti, zar ne?»

«Meni? Pa ti si ga uvijek branio!»

«Slušaj ti nju! Vas dvoje ste oduvijek bili prst i nokat!»

Pogledi se muža i žene sretoše, a na licima se opet ukaza mir.

«Oprosti!»

«Oprosti i ti meni.»

Zagrliše se.

«Idemo ga potražiti: vratit ćemo se u Jeruzalem.»

«Pametan je on dječak», reče čovjek, «ne valja se plašiti».

Uputili su se prema gradu, praćeni zlatnorumenim zrakama zalazećega sunca.

Bilo je to dvanaeste godine.

Dječak se zvao Isus.

Ovo je knjižica za sve one koji žele pripovijedati o Mariji na jednostavan, pristupačan i nadasve *evanđeoski* način. Marijina prisutnost i njezin moćan zagovor životno je važan za našu vjeru. Ovdje želimo o tome govoriti i za to imamo deset dobrih razloga.

Marija je bitna zato što nas neprestano podsjeća na Božje utjelovljenje. Drugi je razlog to što je Marija uvijek povezana s djelovanjem Duha Svetoga. Treći razlog: Marija je ljudsko biće koje prima milost, pralik otkupljena čovjeka. Ono što se kaže o Mariji, vrijedi i za sve kršćane. Neki protestantski proučavatelji Svetoga pisma promatraju Mariju podno križa, kako je to opisao sveti Ivan evanđelist, kao majku Crkve («Evo ti majke!»).

Četvrti razlog: Marija uvodi žensku narav u dramu spasenja kao jedan od vidova sveopće čovječnosti. Bog je u naš svijet ušao po Isusovoj majci. Božje utjelovljenje znači *prihvatanje* svega što je ljudsko, osim grijeha.

Peti razlog: to što je Marija rodila Isusa kao pripadnika židovskoga naroda. Ona ga je učila govoriti, naslijedio je

njezinu vjeru, njezin duh i kulturu. Naučila ga je kako se čita Tora. U oblikovanje čovjekove osobnosti ne utiskuje se samo njegova ljudska narav, nego i vjera, pa i kultura izabranoga naroda. U hvalospjevu starca Šimuna izričito je rečeno da je Izrael ovjenčan slavom kada je Marija rodila Spasitelja.

Šesti razlog: s Marijom započinje dio teologije križa kako je naviješteno u riječima o maču koji će joj probosti dušu. Iz ljubavi prema Isusu podnijela je ljagu *djevojke majke*, kao i strah da bi ju Josip mogao otpustiti.

Sedmi je razlog sličnost Marijina navještenja s proročkim navještajima vlastita poziva, što ukazuje na povezanost Marije s prorocima. Ta sličnost sastoji se u nizu: pozdrav – navještaj – opiranje – ponovni navještaj (uz znak) – pristanak.

Osmo: činjenica je da Kur'an posvema prati Mariju ne odstupajući od Novoga zavjeta, što postaje jednom od ključnih poveznica kršćanstva i islama. Spoznaja da u mariologiji ne postoje razlike budi nadu u to da bi Marija jednoga dana mogla postati put kojim bi muslimani došli Kristu.

Deveto: Marija u pjesmi *Magnificat* veliča Božje djelovanje prije svega u njoj, a onda i u ljudskoj povijesti. *Magnificat* je stoga himan Božjem djelovanju u ljudskoj povijesti. Marija u njoj sudjeluje i kao iznimka i kao uzor.

Deseti razlog: Marijino je materinstvo izravan zahvat Boga Stvoritelja i Duha Svetoga u ljudskoj povijesti, sa svim tjelesnim i biološkim posljedicama ljudskoga rođenja. To otkriva, ponad svega, nešto općenito i o sličnu Božjemu djelovanju u rođenju svakoga pojedinog čovje-

ka, a zatim i što god o zamisli i o mogućnosti uskrsnuća. Doista, i u Isusovu uskrsnuću, Bog se čovjeku približava potpuno, i duhom i tijelom. U Novome zavjetu Isusovo začće i uskrsnuće vode k Duhu Svetome. Samo Isusovo utjelovljenje teologiju dovodi pred ključnu dvojbu: ili se prihvaća da Božji Duh može djelovati u svijetu ili se prihvaća da je Bog odvojen od svijeta. Ako je tako, u tome bi slučaju valjalo odmah prestati moliti. No upravo nam Marija jamči nešto posvema drugo: majka nikada ne vara svoju djecu.

*Majka nikada
ne vara svoju djecu.*

GOSPIN ZABAVLJAČ

Prije mnogo stoljeća živio je siromašan zabavljač imenom Barnaba. Išao je od sela do sela zabavljajući ljude plesom, mađioničarskim vještinama i hodom po užetu. U sajmenome bi vremenu na seoskome trgu prostro svoj stari dotrajali tepih i okupljao djecu i besposličare zabavnim smicalicama, kreveljenjem i drugim smiješnim pokretima, vrteći na nosu limeni tanjur. Jednoga dana Barnabi dosadi to tumaranje svijetom. Nije više uživao u plesu ni u šaljivim igrama. Buku gostionica jednostavno više nije podnosio. U sebi je, naprotiv, čeznuo za mirom i šutnjom.

SAMOSTAN NA OSAMI

Barnaba je jedne večeri nakon kišna dana hodao tužan i pognut, noseći u starome tepihu pod mišicom svoje kugle, tanjure i noževe. Tražio je kakav sjenik u kojemu bi prenoćio, kadli na putu sustigne redovnika u habitu i uljudno ga pozdravi. Išli su jednakim korakom, pa zapodjenu razgovor i ne primijetivši da su stigli do samostana u polju.

«Tu bih se ja mogao skrasiti», pomisli Barnaba. Fratar, koji ga je ranije pomno slušao, nasmiješi mu se i, kao da je čuo njegove misli, reče: «Ostani s nama, brate Barnaba, možda me je Gospodin poslao na tvoj put. Gledaj, naša su pravila jednostavna: kruha i mira naći će se ovdje i za tebe.»

Barnabi se samostanski život iznimno svidio. Redovnici su se ondje gorljivo nadmetali tko će bolje častiti Gospu, sa svim Božjim darovima koje su imali i najbolje što su umjeli. Gvardijan je uzvišenim riječima pisao knjige veličajući Marijine krjeposti. Fra Serafin je umnažao te dragocjene spise na listovima pergamene. Fra Rafael slikao je divne minijature koje su prikazivale Mariju na nebo uznesenu kako sjedi na Salomonovu prijestolju, podno kojega su ležala četiri lava. Oko njezina svetokruga letjelo je sedam golubica, kao sedam darova Duha Svetoga. Fra Bernard, jedan od najodanijih Marijinih sinova, klesao je njezine kipove u kamenu. Brada, kosa i obrve bili su mu bijeli od kamene prašine, oči mu bjehu crvene, ali on je pun snage i radosti dovršavao kip Marije Kraljice. Bilo je tu i kipova koji su Majku Božju prikazivali kao djevicu punu milosti. U samostanu su bili i pjesnici koji su na latinskome, u prozi i stihu, pisali hvalospjeve Gospi.

Siromašni zabavljač ćutio se zbunjenim u svojem neznanju i velikoj jednostavnosti. «Jao meni!» uzdisao je hodajući samostanskim vrtom, «baš sam bijedan jer ne mogu poput svoje braće dostojno hvaliti Gospu. Ja sam neuk čovjek, ne znam držati pjesničke govore, ne znam pisati učene knjige, ni slikati, ni praviti kipove. Ne znam ništa, jadan sam ti, Bože moj!»

NAPUŠTENA KAPELICA

Kako se nije mogao posvetiti učenju ili pisanju knjiga, a vremena je bilo odviše, tako je pomislio da bi mogao biti korisnim ako se posveti obrađivanju vrta ili uređenju dvorišta. Tako je Barnaba svakoga dana zalijevao cvijeće i povrće, čistio biljke od puževa i štetočina, uklanjao suhe

grane koje je vjetar pokidao i zabavljao se nudeći pticama suhe mrvice kruha. Subraća u samostanu nisu odveć cijenila njegov posao i povremeno bi ga pogledavali s neodobravanjem. Zabavljač je često tužan lutao hodnicima.

«Baš sam pravi nesposobnjaković», mislio je u sebi i tugovao.

Jednoga dana Barnaba u samostanskome podrumu otkrije napuštenu i zaboravljenu kapelicu. Na mramornu postolju stajao je kip Majke Božje s djetetom u naručju. Upravo toga časa, gore u velikoj crkvi, njegova su braća započela Večernju. Barnaba se zagledao u Gospin kip.

«O Blažena Djevice, ja ne umijem raditi ništa. Žarko te molim nauči me kako služiti Gospodinu kao što mu služe moja učena braća koja se sada mole gore u crkvi!»

Odjednom začu glas i spozna kako je to glas Blažene Djevice Marije.

«Služi mu s onim što umiješ dobro raditi!»

«S onim što... ja umijem raditi?» upita Barnaba iznenađen. «Da plešem i skačem?»

«Da, pleši i skači!» potvrdila je Marija.

«Gledaj me onda», reče zabavljač sav sretan, «molit ću se onda rukama i nogama!»

Tada zaplesa duž cijele kapelice, skakao je naprijed, nazad i okretao se u zraku pokazujući razne vještine. Kada je spazio da je pjesma u crkvi utihnula i da je Večernja završila, Barnaba reče:

«Blažena Djevice, sada moram ići zalijevati cvijeće i vrtnu salatu, ali vratit ću se brzo» i tiho iziđe iz kapelice.

«ZACIJELO ĆE ME POTJERATI!»

Jedan od redovnika primijeti kako Barnaba više ne dolazi na zajedničku molitvu. Potajice ga je slijedio i otkrio da silazi u podrumsku kapelicu. Ono što je vidio, zaprepastilo ga je.

«Dok se mi molimo i činimo pokoru, Barnaba gubi vrijeme u svojim zabavama. Zacijelo će ga potjerati iz samostana!» pomisli taj redovnik i žurno pođe gvardijanu da ga o svemu pomno izvijesti.

Gvardijan ga sasluša i zaključí: «Želim to vidjeti svojim očima».

Sutradan su obojica došla u kapelicu i sakrili se iza jednoga stupa odakle su mogli promatrati zabavljača. Došavši pred Gospin kip, duboko se naklonio ostajući glavom na zemlji i nogama u zraku te počeo žonglirati sa šest brončanih kuglica i dvanaest noževa. Izvodio je i druge vještine u Gospinu čast, a na kraju pade na pod od iscrpljenosti. Gvardijan se upravo spremao da ga ukori, kadli iznenađa opazi kako Marija širi svoj modri plašt prema Barnabi, obrisav mu znoj sa čela i blagoslovivši ga. Gvardijan i fratar bijahu iznenađeni. Srca su im počela jače kućati. Izašli su tiho na prstima, žureći se da ne zakasne na molitvu. Iste je večeri gvardijan pozvao Barnabu u ured.

«Zacijelo će me potjerati iz samostana», pomisli, «zato što nisam bio na Većernjoj!»

Gvardijan ga ljubazno primi.

«Znam da ti ne umiješ ni čitati ni pisati, pa ne možeš služiti Gospodinu kao mi», reče mu. «Zanima me koliko već dugo silaziš u kapelicu?»

Barnaba se baci do gvardijanovih nogu i brizne u plač.

«Nemojte me potjerati iz samostana!» reče i prizna što je činio pred kipom Majke Božje. Gvardijan podigne Barnabu i bratski ga zagrli.

«Sve sam ja to vidio, sinko», rekao je ganut.

«Odsad ćeš služiti Gospodinu onako kako najbolje znaš, plesom i igrama.»

Barnaba je umirio dušu, a njegova braća spoznala su da se Majku Božju može slaviti čak i radom i molitvom u radosti. Toga dana, prvi put u povijesti, djeci je bilo dopušteno ući u samostan i uživati u divnoj predstavi koju je izvodio Barnaba, zabavljač Majke Božje.

*Služi Gospodinu
onako kako umiješ.*

PAUKOV DAR

Isusovu rođenju nisu se radovali svi ljudi. Jedan je čovjek bio posebno ljut i zabrinut – kralj Herod koji je upravljao Palestinom kao namjesnik Rima. Kad je od mudraca s Istoka čuo da je u Betlehemu rođen novi kralj, njegovo srce zahvatila je bezumna zavist te je smislio okrutan plan: poubijati svu djecu u tome gradu.

Kad ih je anđeo upozorio, Josip i Marija uzeli su dijete Isusa i žurno pošli u Egipat. Prvoga dana bijega, kada se spustila noć, umorni i gladni potražili su kamenu špilju u koju bi se sklonili jer bijaše hladno, tako hladno da se cijelim krajem zabijelio mraz. Obitelj se čvrsto stisnula u kut, prislonjeni jedni o druge, u strahu osluškujući topot vojničkih konja u daljini.

Josip i Marija mislili su da ih nitko nije vidio, ali vidio ih je pauk koji se njihao na ulazu u špilju. Kad je vidio dijete Isusa, zaželio je učiniti nešto za njega jer je čuo da su mnoge životinje bile sretne darivajući ga u štalici. Odlučio je načiniti ono jedino što pauk umije – na ulazu u špilju isplest će svoju mrežu da obrani nesretnu obitelj koja se stiskala u mraku. Svom se snagom bacio na posao. Najednom se na putu pojavi četa Herodovih vojnika koji su tražili dijete Isusa da ga ubiju. Došli su pred špilju s namjerom da ju pretraže, ali zapovjednik, vidjevši paukovu mrežu koju je mraz pretvorio u pravu bijelu čipku, reče:

«Pustite, zar ne vidite da je na ulazu netaknuta paukova mreža. Da je netko ušao u špilju, zacijelo bi ju uništio!»

Vojnici su tada krenuli dalje. Tako je mali pauk spasio život djetetu Isusu, načinovši jedino što je znao činiti: ispleo je mrežu na ulazu u špilju.

*Herodovi vojnici krenuli su u potragu
za djetetom da ga ubiju.*

GLEDAJ U ZVIJEZDU, ZOVI MARIJU

Ti znaš da smo mi ljudi više brodolomci,
nego putnici na zemlji, zato ne gubi iz
vida tu zvijezdu kako ne bi bio bačen
u morske dubine.

Ako se podignu vjetrovi napasti,
ako se nasučeš na hridi strašnih nevolja,
gledaj u zvijezdu, zovi Mariju.

Ako te zapljusnu valovi oholosti,
nadmetanja, teških svađa i častohleplja,
gledaj u zvijezdu, zovi Mariju.

Ako se srdžba ili pohlepa
ili opaka neuredna želja
sruče na lađicu tvoje pameti,
gledaj u zvijezdu, zovi Mariju.

Ako te uznemire tvoja zlodjela
i grijesi smutnjom zbune tvoju savjest,
ako se uplašiš Božjega suda
i pomisliš da će te živa progutati
bezdani tuge, ponori očajanja,
pomisli na Mariju.

U opasnostima, u tjeskobi i sumnjama
misli na Mariju, zovi Mariju.

Kad Mariju slijediš, ne ćeš zalutati,
kad joj se moliš, naći ćeš mir,
Drži se Marije i ne ćeš pasti,
kad te ona čuva, ništa te ne plaši;
kad te ona vodi, ne ćeš posustati;
Kad te ona hrabri, stižeš do cilja.

SADRŽAJ

Uvod: Majka je uvijek majka	5
Gospin zabavljač	9
Paukov dar	15
Izgubljeno zvono	17
Naša Gospa Guadalupska	19
Štap svetoga Josipa	27
Ratnik Božje ljubavi	28
Molitva izazova	31
Sveti Petar i Gospa	34
Tajanstveni dar	36
Staza	38
Zlatne vlati	40
Stope	42
Medalja svete Katarine	44
Vojnik Petar	46
Dijete koje je postalo Kraljem	50
Mladi Židov nevjernik	56

Zlatne cipelice	61
Crna Madona – Gospa Čenstohovska	63
Mali Marijin glasnik	68
Marija u Bejrutu	72
Dijete Isus i talačka kriza	74
Gabrielova zadaća	78
Lurdsko čudo	81
Vrata nebeska	83
Čudo u Montemagnu	88
Mornar	91
2022 godine kasnije	93
Vaga	97
Marija u polju	99
Djevica Siromaha	101
Gospa iz Bonarija	104
Gledaj u zvijezdu, zovi Mariju	108

Sva prava pridržana.

Nijedan se dio ove knjige ne smije umnožavati, fotokopirati, reproducirati ni prenositi u bilo kakvu obliku (elektronički, mehanički i sl.) bez prethodne pisane suglasnosti nakladnika.

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001137951.

ISBN 978-953-205-230-5

Tiskano u Hrvatskoj, svibanj 2022.

1 2 3 4 5 • 26 25 24 23 22